

Ord og vise ham, at Gud endog for særdeles Aarsager ofte saaledes tilstæder de Gudfrygtige til en Tiid at plages af Satan etc. Og dersom Præsten da finder den Anfægtede saaledes beskikket fuld af Troe og Kierlighed til Gud, taalmodig under Korsets Byrde, frimodig og nidkiær mod sin Fiende, og særdeles begierlig efter sin Frelseres Jesu Christi helligste Legems og Blods Deelagtighed, da kan han undertiden betiene ham dermed, naar han er fri for den Ondes Anfægtninger, og kan agtes best beqvem dertil. Hvorpaa han efter en kort Paamindelse slutter med Herrens Bøn og Velsignelsen over den Anfægtede, hvilke Præsten altid gjør, saa tit han forlader ham.

IV Art.) Om Fanger og Misdædere.

Præsterne skal nogle Gange besøge de Fange og Misdædere, som sidde paa deres Liv i Fængsel for deres begangne Synder, førend de meddele dem Sacramentet, paa det de med en god og christelig Beredelse kan annamme det. De skal for alle Ting flittig formane dem til Sandheds rette Bekiendelse, at de ikke undsee sig for Verden og qvæle Synden hos sig selv, hvormed de lægge Synd paa Synd og opvække Gud til større Hævn og Vrede over sig, dersom de forhærde sig imod Gud og give Satan Rum hos dem, i det de imodstaae Sandhed og tale Løgn; Men at de aabenbarligen vedstaae deres Forseelse og give Gud Ære, paa det de ikke skal besvære deres Samvittigheder i Døden og saaledes rykkes bort herfra i deres Sinds modvillige Forhærdelse. Dernæst skal de formane dem til en sand og retskaffen Anger og Ruelse over deres begangne Misgierninger, m.v. (efter den her anførte Forskift). Naar de ere dømt, skal Præsten tit og ofte besøge dem, og med al Fliid drive derpaa, at de nu alvorligen afbede hos Gud deres begangne grove Synd og Forseelse, og med en fri Villie undergive sig den afsagte Dom, den de med al Rette have fortient, m.v. Siden, om de det begiere og sig dertil christelig berede, betienes de med Sacramentet, førend de henrettes, med lige Ceremonier, som tilforn hos de Syge er ommeldt, og bliver Præsten fremdeles hos dem, at trøste dem, syng, læse og bede med dem; men saafremt de bevise sig halstarrige, blive de ikke annammede dertil, men befales Gud, at han for sin uendelige Barmhiertigheds Skyld vil virke en kraftig Omvendelse og Bodfærdighed hos dem, at de ikke maatte bortdøe i deres Halstarrighed, men ved

Guds Aands Kraft endnu komme til Sandheds Bekiendelse og døe salig. Naar Dagen er, at Æxecutionen skal forrettes, da skal Præsten, i hvis Sogn Æxecutionen skeer, med flere, om behov giøres, være betimeligen hos den Fange, een eller to Timer, førend det skal angaae, og da skal han med god Andagt og Omhyggelighed igien paamine ham om det, som han i de forledne Dage har handlet med ham, samt (paa den her befalede Maade) formane, trøste og berede ham til Døden. Dersom Præsten fornemmer nogen Frygt eller Banghed hos Synderen, skal han lade give ham Viin; dog skal Præsten heri see vel til, at han ikke drikker for meget, og saaledes besværer sit Hierte med Drukkenskab. Paa Retterstedet skal Præsten forblive hos ham, tale til ham, læse og bede med ham, indtil han er henrettet. Dersom han enten hænges eller brydes paa sine Lemmer, eller og levende martres og deles, da maae Præsten ikke forlade ham, førend han er død.

VII Cap.) Om Bandsættelse og Afløsning af Band. (Efr 2-9-11:24).

1 Art.) Om Bandsættelse.

De, som skal sættes i Band, skal Præsten 3de Søndage i Rad lyse for af Prædikestolen (paa den her foreskrevne Maade). Men hvis han (hun) da ikke indstiller sig inden det bliver udlyst, skal Præsten, efter Provstens og Bispens foregaaende Raad og Samtykke, siden fare fort med Bandsættelsen, og ved Navn udelukke samme Person af Guds Menighed paa følgende Maade; Søndagen, efter Prædiken er ude og alt andet er forkyndt af Prædikestolen, begynder Præsten at tale (efter en her anført Formular) og slutter saaledes; Jeg kundgør og aabenbarlig forkynder; »At N.N. for slige grove Forseelsers Skyld er et Bands-Menneske og udelukt fra den christen Menigheds Samfund og Sacramente, som en hedning, under saadanne sine Synders Beholdning og Band, og under Guds Vrede, som han (hun) hidindtil har samlet sig selv med sin Haardhed og Ubodfærdighed, og hermed saa overantvorder jeg ham (hende) i Satans Hænder til Kiødsens Fordærvelse, paa det hans (hendes) Siel efter en sand Omvendelse maae blive frie og salig paa vor Herres Jesu Dag.« Hvorpaa Kløkkeren, om det er i Kiøbstederne, og Degnen, om det er paa Landet, strax leder denne bandsatte Synder, om den er da tilstede, ud af Kirken i den ganske Menigheds Paasyn. Dog skal det ikke være saadan